

Spálov 25. srpna 1990

Dnes je tomu přesně devatenáct let, co vlakvedoucí Ivan Škaryd vyskočil z nákladního vlaku, který se jen pár okamžiků předtím čelně srazil kousek za stanicí Spálov v nepřehledném skalnatém terénu nad řekou Kamenicí s osobním vlakem. Tehdy si zachránil život na poslední chvíli. Takové štěstí nemělo čtrnáct lidí z osobního vlaku 6302, který jel ze Železného Brodu do Tanvaldu.

Byl pěkný letní den a sobota jako stvořená pro koupání na železnobrodském koupališti, jarmark nebo pro výlety Palackého a Riegrovou stezkou, které vedou ze Spálova. Právě nedaleko zastávky Spálov na trati Železný Brod – Tanvald se těsně kolem 13. hodiny čelně střetly v nepřehledném skalnatém terénu nad řekou Kamenicí

manipulační nákladní vlak jedoucí z Jesenného a motorový osobní vlak 6302 jedoucí ze Železného Brodu na Tanvald a Liberec. U místa, kde stojí dnes pomníček, zahynulo před devatenácti lety, v sobotu 25. srpna 1990, čtrnáct lidí a 32 se jich zranilo. Bylo to největší železniční neštěstí na území dnešního Libereckého kraje. Srážku vlaků zavinili ji výpravčí ze stanic Jesenný a Železný Brod. Špatně se domluvili a na stejnou kolej proti sobě poslali manipulační nákladní vlak a motorový osobní vlak. Jejich vzájemná komunikace byla špatná a nepředpisová. Výpravčí svoji chybu krátce potom, co oba vlaky poslali vstříc jasné srážce, odhalili. Situaci se snažili zachránit tím, že zavolali do restaurace, která je u zastávky Spálov, a požádali obsluhu, aby se pokusila osobní vlak varovat a zastavit. Bohužel už bylo pozdě. Chyběly vteřiny a osobní vlak obsluze restaurace ujel a ta viděla už jen dvě vzdalující se červená světla, označující konec vlaku,

Osobní vlak ale ze stanice o mnoho dál, než dohlédli lidé z restaurace, už nedorazil. Hned po odjezdu ze Spálova přešel vlak most přes řeku Kamenici a v nepřehledném skalnatém terénu nad ní se čelně srazil s nákladním vlakem jedoucím z Jesenného. Náraz nákladní soupravy byl tak silný, že osobní vlak to odhodilo zpět na most a tam začal zdemolovaný motorový vůz hořet. Mezi oběťmi neštěstí byli i

strojvedoucí osobního vlaku Eduard Vraštil a jeho vlakvedoucí Karel Svatý. Se zraněními přežila neštěstí posádka nákladního vlaku, vedeného dieselelektrickou lokomotivou, i průvodčí osobního vlaku, který byl v době neštěstí v přívěsném voze. Oba výpravčí, kteří nehodu zavinili, byli odsouzeni k pěti letům vězení. Ani jeden z nich zde nežije. Přestěhovali se.

Obětí tragédii by bylo mnohem víc, kdyby naštěstí právě ve Spálově nevystoupilo hodně lidí. Na počest obětí neštěstí se zde pořádá memoriál v běhu a dálkovém pochodu.

Dnes již k podobnému neštěstí dojít nemůže. Trať je vybavena poloautomatickým blokem, který neumožňuje vypravit dva vlaky do stejného úseku ani proti sobě ani za sebou. Navíc mají strojvedoucí vysílačky.

Zrekapitulujme si tedy základní fakta. V sobotu 25. srpna 1990 vyjel ze Železného Brodu do Tanvaldu osobní motorový vlak číslo 6302, který má pravidelný odjezd 12:55 hod. Za první stanicí Spálov (bez železniční služby), na kilometrovníku označeném číslicí 3,2

došlo k čelní srážce s manipulačním vlakem 86 543, který za sebou táhl šest nákladních vagónů. Při tom nákladní vlak dotlačil motorák s jedním vagonem až na železniční most přes Kamenici.

I když hornatý terén z důvodu bezpečnosti zde dovoluje maximální rychlost 50km/hod byly následky srážky katastrofální. Lokomotiva motorového vlaku se doslova vyšplhala na kapotu nákladního lokotraktoru, došlo k proražení třístalitrové nádrže s naftou a celý motorový vagon osobního vlaku se ocitl v plamenech. Osobní vlak byl zcela zničen. Byla to jedna z největších a nejtragičtějších dopravních nehod, ke kterým došlo v severovýchodních Čechách za posledních více než třicet let.